

har imidlertid indtil dette Dieblif ikke følt nogen væsentlig Meen deraf eller meent, at Domstolenes Ansæelse skulde have lidt noget Skaar, og har man saaledes hidtil kunnet finde sig i det mindre heldige Forhold, som tilvisse fremkalder ved Politi- og Dommermagtens Forening, saa turde der vel netop i den Offentlighed, som Lovforslaget paabyder, findes et væsentligt Værn imod Misbrug, og det derved blive saameget lettere midlertidig at bære over med de Ulemper, som hiin Forening paa samme Haand fører med sig. Disse ville vi ikke ganske befries for; det er blot en ny Form for Behandlingen af Sagen, der skæbes; men netop i den Offentlighed, der paabydes, i den Omstændighed, at Dommeren nødgages til at træde aabenlyst frem for Publicum og saaledes vel vil vide at vogte sig for at lade Hensynet til sine underordnede Betjente spille en overveiende Rolle, vil der vistnok findes en væsentlig Garanti imod de Misbrug, som hiin Sammenblanding ellers lettelig kan afstedkomme. Det vil forøvrigt ikke være undgaet det høie Things Opmærksomhed, at man har taget et væsentligt Hensyn til denne Betragtning, idet efter Lovforslaget ikke enhver Klage over Myn- dighedsmisbrug fra Politiets Side kan finde sin Afgjærelse ved den nye Polititret. Dette er derimod Tilfældet i Kjøbenhavn; efter den kjøbenhavnske Lov kunne Klager over Politi- misbrug, forsaavidt de da ikke ere saa betyde- lige, at de fra første Dieblif vise sig at være af criminel Natur eller under Sagens Behandling fremstille sig som saadanne, afgjøres ved den offent- lige Polititret. Udkastets § 14 har derimod, og som jeg troer med Røie, udenfor Kjøbenhavn begrændset den offentlige og mundtlige Poli- turet til kun at kunne paadømme Forsæelser af Polittiet, forsaavidt disse falde ind under Straffe- bestemmelsen i § 12, hvis højeste Straffe, som det vil sees, ere Bøder indtil 20 Rd. eller Suspension indtil 3. Maaneder. Er Sagen betydeligere, vil det altsaa fra første Dieblif være nødvendigt at benytte den nu for Liden gjældende Processform, det vil sige skriftlig Be- handling af den hele Sag. Det maa dernæst ikke oversees, at de Misbrug, som man frygter for kunde foranlediges ved en Forening af Anklagemyndigheden, Undersøgelsesmagten og

Dommermagten i een Haand, jo have et meget væsentligt Correctiv deri, at Udkastet ikke tæn- ker paa at lade offentlige og mundtlige Po- lititretsager udenfor Kjøbenhavn paadømmes uden Appel; naar Straffen gaaer op til et Beløb af 10 Rd., skal Sagen kunne indanses for Overdomstolen; er Straffen betydeligere, kan Sagen endog efter Omstændighederne gaae til Høiesteret. Nu vil man jo maafæe rigtignok sige: ja, skulle vi have Appel af mundtlig og offentlig Polititretsbehandling, skal Sagen kunne komme ind for et overordnet Tribunal, og gjøres til Gjenstand for Kritik ved en Domstol, hvor der ikke hersker Offentlighed og Mundtlighed, men hvor Alt skal afgjøres efter de skrevne Acters Indhold, saa er det forbi med Offent- lighed og Mundtlighed, — saa vil det jo fra første Dieblif være nødvendigt, at den Til- taltes Forklaring og Vidneudsagnene omhygge- ligt protocolleres; thi ellers vil den overord- nede Domstol ikke have noget Grundlag for sin Overveielse og Dom, og saa er den Hur- tighed og Lethed borte, som den offentlige og mundtlige Retsspleie skulde skabe. Og man føjer til, at selv om man vilde skrive til en Dicteren og Medskriben af, hvad der forefalder for det underordnede Tribunal, og derved gjøre det muligt for Overdomstolen at erholde Ind- blik i Sagen, saa er her jo dog ei længer Tale om egentlig Mundtlighed og Offentlig- hed, men Sagen bliver at paadømme efter et ganske andet Grundlag end det, som den mundt- lige og offentlige Retsspleie netop skulde frem- kalde og give, nemlig det umiddelbare Ind- tryk, som de mundtlige Forhandlinger skulde bibringe Dommeren, og derved det klare Ind- blik i Sagens hele Forhold, som Mundtlighed og Offentlighed skal skaffe tilveie. — Atter her maa det erkjendes, at det er Grindringer af ikke ringe Vægt, der saaledes møde; men paa den anden Side maa det erindres, at det ikke er Fleertallet af de ved et underord- net Tribunal paadømte Sager, der gaaer til et overordnet, at det i Reglen kun er de vig- tigere Sager, og at selv i de Sager, der komme ind for høiere Ret, Spørgsmaalet ofte ikke er om de factiske Forhold, om Bevist, men om hvad der er gjældende Ret for det givne Forhold, Spørgsmaal om den Paagjældendes